

آغاز دموکرات ها برای پایان ترامپ

قانون: از دیروز و در نخستین روز از سال ۲۰۱۹ میلادی، شمارش معکوس برای پایان کار دونالد ترامپ در کاخ سفید آغاز شد. در تاریخ سیاست آمریکا، سابقه داشته که یک رئیس‌جمهور نتواند برای بار دوم در کاخ سفید ماندگار شود؛ مثلاً جورج بوش پدر، رییس‌جمهور پیشین آمریکا که به تازگی درگذشت، آخرین رییس‌جمهور این کشور بود که قدرت را یک‌دوره در دست داشت. علاوه بر بوش پدر، جیمی کارتر و جerald فورد هم نتوانسته‌اند برای دومین بار حکم اقامت در کاخ سفید از جنگ جهانی دوم، هشت رئیس‌جمهور مستقر آمریکا برای بار دوم انتخاب شدند و سه نفر فقط یک دوره در کاخ سفید ماندند. شرایط دونالد ترامپ شبیه جورج بوش پدر نیست؛ درست است که ترامپ از لحاظ اقتصادی و اشتغال تا حدودی موفق عمل کرده است اما انواع و اقسام بحران‌های شخصی مثل ارتباط با روسیه، فساد اخلاقی و ... در واقع ترامپ را در لبه پرتگاه قرار داده است. می‌توان به جرات گفت که ترامپ هرگز برای دومین بار رییس‌جمهور نخواهد شد. در آخر درباره این نقل قول از رابرت دبلیو مری، نویسنده کتاب «آن‌ها کجا ایستاده‌اند: رییس‌جمهوری‌های آمریکا از دید مورخ‌ها و رای‌دهنده‌ها» کمی تامل کنید: «مردم آمریکا هنگام قضاوت اصلاً احساساتی نیستند. اگر شما به رییس‌جمهوری‌های یک دوره‌ای نگاه کنید، خیلی بعید است که متوجه نشوید آن‌ها عملکردی که باید را نداشته‌اند. باید به مردم اعتبار داد و آن روسای جمهور را سرزنش کرد. من با این عقیده که آن‌ها را ناظرانی بیگانه می‌داند، مخالفم.»

حمایت از کالای ایرانی

www.Hadinews.ir

سال سوم شماره ۱۹۷ چهارشنبه ۱۲ دی ماه ۱۳۹۷

www.hadinews.ir

کانال معیار در سروش @meyar.pb

امپرونی
آرنامارگزار بداند که چه هاله ای از جلال
خدا او را فرو می‌پوشاند، هرگز دوست
ندارد که سرخود را از سجده اش بردارد

دعوت سعودی، مصلحت سوریه

کیهان: مقامات عربستان، پیش از آنکه پایان بحران امنیتی سوریه اعلام شود، عمرحسین البشیر رئیس‌جمهور سودان را به دمشق اعزام کردند تا از «بشار اسد» بخواهد به «اتحادیه عرب» بازگردد و اجازه دهد عربستان در فرایند بازسازی سوریه شرکت کند. از آن طرف دولت‌های امارات و بحرین نیز با اعزام هیئت‌های مقدماتی به دمشق از بازگشایی سفارت‌خانه‌های خود در سوریه خبر داده‌اند. عربستان، امارات و بحرین سه کشور عربی هستند که در خط مقدم مقابله با دولت سوریه به حساب می‌آیند و بازگشایی سفارت‌خانه‌ها و از سرگیری مراودات سیاسی با دمشق یک شکست فاحش به حساب می‌آید که اینک بازتاب این سفرها «قبول شکست» از سوی مخالفان اسد بود. اما حرف اصلی این نیست.

اگر تصور کنیم سیاست دولت‌های عربستان، امارات و بحرین و هر کشور دیگری که تا همین امروز هم از تروریست‌ها و موضوع تغییر دولت در سوریه حمایت می‌کنند، با شکست در اهداف امنیتی خود، از هدف کنار زدن و تضعیف دولت سوریه منصرف شده‌اند، حتماً خطا کرده‌ایم. بعنوان مثال عربستان تلاش زیادی کرد تا دولت عراق که با جمهوری اسلامی ایران روابط ویژه‌ای دارد تغییر کند و در این راه تلاش زیادی کرد اما نتایج انتخاباتی اردیبهشت ماه امسال نشان داد این تلاش‌ها به نتیجه‌ای منجر نشده است. پس از آن دولت سعودی با اعزام هیئت به بغداد و با دعوت از مقامات ارشد دولت عراق و بخصوص رهبران شیعی وانمود کرد که شکست را پذیرفته و بنا دارد بازی خود را اصلاح کند. اما از این موضوع بیش از چند هفته نگذشت و سر و کله عناصر وابسته به سعودی در تنش‌های امنیتی بصره پیدا شد و همزمان با آن اسناد مربوط به «نشست‌های هتل بابل» نشان داد که رژیم سعودی به همراه آمریکا نقشه شکل‌دهی به دولت در عراق مطابق با الگوی خود را کماکان و حتی با جدیت بیشتر دنبال می‌کند و این در حالی بود که در عراق به دلیل وجود اکثریت شیعی و نیز جا افتادن سیستم سیاسی کنونی آن و اجماع نسبی که در داخل بر روی آن وجود دارد، تغییر دولت توسط سعودی کار بسیار دشواری بود که اینک بذل و بخشش‌های میلیونی آنان در ماه‌های مرداد و شهریور به جایی نرسید. بر این اساس اقدامات دولت‌های عرب وابسته به آمریکا و دعوت آنان از سوریه برای عادی‌سازی روابط سیاسی و به تعبیر خودشان، بازگرداندن سوریه به دامن عرب بیش از آنکه بوی اعتراف به شکست بدهد، بوی توطئه می‌دهد. توطئه‌ای که می‌خواهد هدف «تغییر سوریه» که در بخش امنیتی به بن‌بست رسیده را در بخش سیاسی محقق نمایند.

سعودی از سوریه دعوت کرده که به اتحادیه عرب بازگردد و یک کشور عادی عرب باشد. سؤال این است که آیا این یک نیاز سعودی و یا نیاز سوری است؟ پاسخ این سؤالات آسان است. اتحادیه عرب بیش از ۲۰ سال است که مرده و اثر واقعی ندارد چرا که فلسفه وجودی اتحادیه عرب دو چیز بود یکی مقابله با رژیم اسرائیل و تحقق آرمان «آزادی فلسطین» و دیگری «گسترش همکاری درون عربی و کاهش تنش‌های داخلی».

چه کسانی از توتال رشوه گرفتند؟

جوان: با وجود آنکه وزارت نفت درباره هر موضوع ناچیز و کوچکی واکنش نشان داده و جوابیه می‌دهد، اما سکوتش درباره پرونده فساد توتال در ایران ادامه دارد؛ حتی رسانه‌های همسو با این وزارتخانه نیز به طور کلی عقب نشسته و قصد ندارند این واقعیت را قبول کنند که این شرکت در قبال اخذ پروژه‌های نفتی و گازی در ایران، به برخی مدیران نفتی رشوه داده‌است. طی چند سال گذشته هرگاه درباره فساد توتال در ایران سؤال می‌شد، همه چیز کتمان می‌شد، آژایمیری عجیب شایع شده بود که نمی‌خواست توالی فسادها توسط توتال را زنده کند. در فسادهای رخ داده، امریکا و فرانسه طرف رشوه‌دهنده یعنی توتال را جمعاً ۴۰۰ میلیون دلار جریمه کردند، توتال را محکوم کردند، اما در ایران، هیچ‌کس سراغ رشوه‌گیرنده نرفته‌است. نه تحقیقات مفصلی در این باره انجام شده و نه دستگاه قضایی برای پیگیری این فساد ورود کرده‌است؛ وزارت نفت هم که از اساس این موضوع را تکذیب می‌کند و مطالبه‌گران را اینگونه نقد می‌کند که چطور است بر اساس یافته‌های امریکا و حکم این کشور، اعتقاد به وقوع فساد دارید؟!

۶۰ میلیون دلار به چند مدیر نفتی رسید تا علاوه بر انتخاب توتال به عنوان صاحب قراردادهای نفتی، سقف قرارداد نیز افزایش یابد تا سود این شرکت فرانسوی از جیب مردم ایران افزایش یابد. گرچه یکی از این فسادها در دوره دولت کارگزاران انجام شده‌است، اما قرارداد دیگر، در دوره اصلاحات به وقوع پیوسته است و وزارت نفت و به عنوان نماینده حاکمیت در بهره‌برداری از منابع نفتی و نظارت بر انفال، باید به این سؤال پاسخ دهد که چه برخوردی با مفسدان کرده و چرا همچنان از توتال دفاع می‌کند؟ توتال همان شرکتی است که وزیر نفت در مراسم امضای قرارداد فاز ۱۱ با آن، به دفاع از آن پرداخت و گفت: اسلام با توتال نجات می‌یابد! این شرکت که به محض جدی‌تر شدن تحریم ایران، کشور را ترک کرد، در ایران فساد کرده‌است و جالب آنجاست که وزیر نفت، این شرکت فاسد را نجات‌دهنده اسلام می‌داند و البته می‌داند.

در نقدهایی هم که از خروج این شرکت مطرح می‌شود، رسماً جوابیه می‌دهد که باید به این شرکت حق داد و کسانی که از خروج این شرکت انتقاد می‌کنند، مشتکی بی‌سواد هستند که نمی‌دانند وقتی سهام توتال در بورس امریکا معامله می‌شود، رفتن توتال از ایران عادی است. هنوز هم وزارت نفت از این شرکت فاسد دفاع می‌کند و معتقد است که همه کنش‌های توتال منطقی است و ما باید با آن کنار بیاییم. وزارت نفت که طی سال‌های گذشته همواره شرکت‌های ایرانی را با ابزار توتال و عملکرد وی در فاز ۲ و ۳ پارس جنوبی زیر سؤال می‌برد، به شکلی عجیب تبدیل به مدافع تمام قد این شرکت شده‌است، به نحوی که آدمی گمان می‌برد وزارت نفت شرکت منطقه‌ای توتال در ایران است! اگر یک شرکت ایرانی مرتکب فسادهای توتال در ایران می‌شد آیا وزارت نفت بلافاصله با بهره‌گیری از این فساد، با داس خود ریشه شرکت‌های ایرانی را نمی‌زد؟

وزارت نفت چه درباره فساد توتال و چه خروج این شرکت از ایران موضع محکمی نگرفته‌است، اولی را انکار می‌کند و با دومی کنار می‌آید؛ با چنین رویکردی، مشخص است که هیچ اتفاق مثبتی در صنعت نفت رخ نمی‌دهد و همه‌چیز در گروی ناز چشم توتال و شرکت‌هایی است که به سادگی در ایران فساد می‌کنند و وزارت نفت هم هیچ واکنشی نشان نمی‌دهند. چه خوب بود دستگاه قضایی با ورود به پرونده توتال، درباره فساد رخ داده در قراردادهای این شرکت و البته بررسی دقیق‌تر درباره فاز ۱۱ پارس جنوبی، همه چیز را آشکار کند که برای نظام جمهوری اسلامی ایران زینده نیست امریکا و فرانسه رشوه‌دهنده را جریمه کنند و در ایران، رشوه‌گیرندگان به حال خود رها شوند.

گزارش روز / اعتراف‌های دیپلماتیک

پایگاه بصیرت / سید فخرالدین موسوی: فرودگاه دمشق روزهای پر رفت‌وآمدی را در پیش خواهد داشت و در سال آینده میلادی جهان خواهد دید سران کشورهایایی که کمر به نابودی سوریه بسته بودند، چگونه با لبخندهای دیپلماتیک از پلکان هواپیما پایین خواهند آمد و آرزوی آبادی و پیشرفت و افزایش همکاری‌های مشترک با دولت بشار اسد را خواهند داشت! جملاتی که بیش از هر چیز نشانه‌ای از اعتراف به شکست در برابر ملت سوریه و عقب‌نشینی در برابر محور مقاومت دارد. این جملات مطلب و مسئله‌ای نیست که فقط اینجا در تهران یا از سوی رسانه‌های حامی مقاومت در منطقه عنوان شود؛ بلکه «پیتر فورد» سفیر پیشین انگلیس در سوریه و بحرین نیز در این باره می‌گوید: «زمان بازگشت سوریه به اتحادیه عرب فرا رسیده و آمریکا قدرت کافی برای جلوگیری از بازگشت روابط کشورهای عربی با دمشق را ندارد. در موضوع بازگشت روابط کشورهای اروپایی با سوریه نیز فقط موضوع زمان مطرح است، چه بسا شاهد بازگشت سفرای انگلیس و فرانسه به سوریه نیز در سال ۲۰۱۹ باشیم؛ بازگشت این روابط با سوریه بدون هیچ شرطی انجام خواهد شد؛ زیرا وضعیت اجازه تعیین هیچ پیش‌شرطی را نمی‌دهد.» دیر نخواهد بود که کشورهای اروپایی نیز مانند کشورهای عربی برای برقراری رابطه با دمشق و اصلاح امور از یکدیگر سبقت بگیرند! چنانکه «عبدالباری عطوان» تحلیلگر معروف جهان عرب در این باره در «رأی‌الیوم» نوشته است: «صف دولت‌های عربی پشت درهای دمشق برای از سرگیری روابط هر روز طولانی‌تر خواهد شد؛ البته شاید کشورهای عرب رابطه خود را با سوریه مانند گذشته جلوه دهند؛ اما این بار حکایت متفاوت است و این سوریه قوی است که درباره آینده تصمیم می‌گیرد.»

آموزش تحلیل سیاسی / مقاومت رمز پیروزی

حضرت آیت الله خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار آقای زیاد النعنی دبیرکل جهاد اسلامی فلسطین و هیأت همراه تأکید کردند: فلسطین با قدرت خواهد ماند و به لطف الهی در آینده نه چندان دور، پیروزی نهایی ملت فلسطین محقق خواهد شد. براساس این معادله اگر مقاومت کنید پیروز خواهید بود و مقاومت نکنید پیروزی نخواهید داشت اما به فضل الهی، مردم فلسطین در مبارزات با رژیم صهیونیستی تاکنون مقاومت کرده و پیروز بوده‌اند.

ادراک موفقیت

صبح نو: تجربه مدیریت بازار سرمایه نشان می‌دهد که مشکلات کشور، راه‌حل داشته و نه تنها نیازمند کمک خارجی نیست، بلکه در شرایطی که آمریکا از همه جهت، در حال اعمال فشار بر جمهوری اسلامی است، باز هم می‌شود ارزش پولی را تا ۵۰ درصد افزایش داد و به بازار آرامش بخشید. این الگو ماحصل تفاهم و همگرایی سه‌عنصر با یکدیگر بوده: نخست رفتار حرفه‌ای و فنی نظام پولی و مالی کشور با این پدیده، دوم همراهی بی‌دریغ مجموعه‌های قضایی و انتظامی و امنیتی و سوم اقدامات فعالانه در حوزه رسانه‌ای و فضای مجازی. این هماهنگی نهایتاً به شکست یکی از مؤلفه‌های اصلی برنامه خصمانه ترامپ علیه ایران منجر شد و این واقعیت را نشان داد که اگر همگرایی میان بخش‌های مختلف افزایش یابد، هیچ مشکلی بدون راهکار نیست. مخاطب این گفتار، عمدتاً افراد و جریاناتی هستند که با به‌کار بردن واژه‌هایی نظیر «ابرچالش» یا «ابرمسأله» در یک سال اخیر، خواسته‌اند همه معضلات را به افق کلان ارتقا داده و برطرف کردن آن‌ها را نیازمند عدول از ارزش‌ها و آرمان‌های انقلابی توصیف کنند. حالا وقت آن است تا این گزاره را تبدیل به یک روایت جاری در کشور کنیم که مردم نیز طعم این موفقیت‌ها را بچشند؛ ولو اثرش را به‌طور مستقیم در سفره‌شان مشاهده نکنند.